

Súd: Okresný súd Senica
Spisová značka: 5P/72/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2613203670
Dátum vydania rozhodnutia: 17. 03. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Stella Al Khufash
ECLI: ECLI:SK:OSSE:2015:2613203670.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Senica sudkyňou Mgr. Stellou Al Khufash vo veci starostlivosti súdu o maloleté deti: H. D., D.. XX.X.XXXX, toho času plnoletý a N. D., D.. X.X.XXXX, obidvaja bytom u matky, zastúpení kolíznym opatrovníkom Úrad práce, sociálnych vecí a rodiny v Senici, deti rodičov: O.. B. D., D.. XX.X.XXXX, N. Š.D. XXX/X, Z. a F. D., D.. XX.X.XXXX, trvalý pobyt O. C. XXX, toho času bytom R. XX, N. O. o návrhu matky na zvýšenie vyživovacej povinnosti otca voči maloletým deťom takto

rozhodol:

Súd z v y š u j e vyživovaciu povinnosť otca voči maloletému H. zo sumy 60,- € mesačne na sumu 100,- € mesačne, s účinnosťou od 1.4.2013, splatnou k rukám matky, vždy do 15. dňa toho ktorého mesiaca, vopred.

Nedoplatok otca na zročnom výživnom na maloletého H. za čas od 1.4.2013 do 31.3.2015 v sume 960,- € súd p o v o ľ u j e otcovi splácať v 20,- € mesačných splátkach, splatných spolu s bežným výživným, do zaplatenia, pod následkom straty výhody splátok, počnúc dňom právoplatnosti tohto rozsudku.

Súd z v y š u j e vyživovaciu povinnosť otca voči maloletej N. zo sumy 50,- € mesačne na sumu 100,- € mesačne, s účinnosťou od 1.9.2013, splatnou k rukám matky, vždy do 15. dňa toho ktorého mesiaca, vopred.

Nedoplatok otca na zročnom výživnom na maloletú N. za čas od 1.9.2013 do 31.3.2015 v sume 950,- € súd p o v o ľ u j e otcovi splácať v 20,- € mesačných splátkach, splatných spolu s bežným výživným, do zaplatenia, pod následkom straty výhody splátok, počnúc dňom právoplatnosti tohto rozsudku.

Súd tým m e n í rozsudok Okresného súdu Skalica č.k. 2C/169/2010-23 zo dňa 2.9.2010 v časti výroku o výške vyživovacej povinnosti otca voči maloletému H. a maloletej N..

Žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania.

odôvodnenie:

Matka sa návrhom podaným na tunajšom súde dňa 11.4.2013, ktorý upresnila na pojednávaní dňa 2.12.2013, domáhala zvýšenia vyživovacej povinnosti otca voči maloletému H. zo sumy 60,- € mesačne na sumu 100,- € mesačne a voči maloletej N. zo sumy 50,- € mesačne na sumu 100,- € mesačne, s účinnosťou od 1.4.2013. V odôvodnení návrhu uviedla, že maloletý H. nastúpil od X.X.XXXX na štúdium na Z. A. Š. S. O., pričom sa podstatne zvýšili náklady na cestovnom, keďže mesačne precestuje 35,- €. Taktiež sa podstatne zvýšili z dôvodu jeho fyzického rastu náklady na ošatenie a hygienické potreby. Maloletá N. v septembri XXXX nastúpila do prvého ročníka na Z. R. Š. S. Z.. Taktiež sa zvýšili jej náklady na cestovnom o 40,- € mesačne. Z dôvodu jej fyzického rastu je potrebné i sezónne dokúpenie ošatenia.

Okresný súd Senica rozhodol vo veci rozsudkom č.k. 5P/72/2013 - 64 zo dňa 2.12.2013, ktorým zvýšil vyživovaciu povinnosť otca voči maloletému H. zo sumy 60,- € mesačne na sumu 100,- € mesačne, s účinnosťou od 1.4.2013, splatnou k rukám matky, vždy do 15. dňa toho ktorého mesiaca, vopred a nedoplatok otca na zročnom výživnom na maloletého H. za čas od 1.4.2013 do 30.11.2013 v sume 320,- € povolil otcovi splácať v 30,- € mesačných splátkach, splatných spolu s bežným výživným, do zaplatenia, pod následkom straty výhody splátok, počnúc dňom právoplatnosti rozsudku. Súd zvýšil vyživovaciu povinnosť otca i voči maloletej N. zo sumy 50,- € mesačne na sumu 100,- € mesačne, s účinnosťou od 1.9.2013, splatnou k rukám matky, vždy do 15. dňa toho ktorého mesiaca, vopred a nedoplatok otca na zročnom výživnom na maloletú N. za čas od 1.9.2013 do 30.11.2013 v sume 150,- € povolil otcovi splácať v 20,- € mesačných splátkach, splatných spolu s bežným výživným, do zaplatenia, pod následkom straty výhody splátok, počnúc dňom právoplatnosti rozsudku. Súčasne súd zmenil rozsudok Okresného súdu Skalica č.k. 2C/169/2010-23 zo dňa 2.9.2010 v časti výroku o výške vyživovacej povinnosti otca voči maloletému H. a maloletej N. a žiadnemu z účastníkov nepriznal právo na náhradu trov konania.

Proti tomuto rozsudku podal otec maloletých detí v zákonom stanovenej lehote odvolanie, ktorým sa domáhal, aby odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa zmenil tak, že návrh matky na zvýšenie vyživovacej povinnosti otca voči obidvom maloletým deťom zamietne.

Krajský súd v Trnave uznesením č.k. 25CoP/11/2014-92 zo dňa 1.4.2014 rozsudok súdu prvého stupňa zrušil, vec mu vrátil na ďalšie konanie a súdu prvého stupňa uložil povinnosť opätovne vyhodnotiť všetky okolnosti daného prípadu, v potrebnom rozsahu, najmä čo sa týka príjmu matky, doplniť dokazovanie, výsledky vykonaného dokazovania vyhodnotiť jednotlivo i vo vzájomných súvislostiach a vo veci opätovne rozhodnúť.

Následne Okresný súd Senica po doplnení dokazovania opätovne rozhodol vo veci rozsudkom č.k. 5P/72/2013-114 zo dňa 5.5.2014, ktorým zvýšil vyživovaciu povinnosť otca voči maloletému H. zo sumy 60,- € mesačne na sumu 100,- € mesačne, s účinnosťou od 1.4.2013, splatnou k rukám matky, vždy do 15. dňa toho ktorého mesiaca, vopred a nedoplatok otca na zročnom výživnom na maloletého H. za čas od 1.4.2013 do 30.4.2014 v sume 520,- € povolil otcovi splácať v 30,- € mesačných splátkach, splatných spolu s bežným výživným, do zaplatenia, pod následkom straty výhody splátok, počnúc dňom právoplatnosti rozsudku. Súd zvýšil vyživovaciu povinnosť otca i voči maloletej N. zo sumy 50,- € mesačne na sumu 100,- € mesačne, s účinnosťou od 1.9.2013, splatnou k rukám matky, vždy do 15. dňa toho ktorého mesiaca, vopred a nedoplatok otca na zročnom výživnom na maloletú N. za čas od 1.9.2013 do 30.4.2014 v sume 400,- € povolil otcovi splácať v 20,- € mesačných splátkach, splatných spolu s bežným výživným, do zaplatenia, pod následkom straty výhody splátok, počnúc dňom právoplatnosti rozsudku. Súčasne súd zmenil rozsudok Okresného súdu Skalica č.k. 2C/169/2010-23 zo dňa 2.9.2010 v časti výroku o výške vyživovacej povinnosti otca voči maloletému H. a maloletej N. a žiadnemu z účastníkov nepriznal právo na náhradu trov konania.

Proti tomuto rozsudku podal otec maloletých detí v zákonom stanovenej lehote odvolanie, ktorým sa domáhal, aby odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa zmenil tak, že návrh matky na zvýšenie vyživovacej povinnosti otca voči obidvom maloletým deťom zamietne.

Krajský súd v Trnave uznesením č.k. 25CoP/45/2014-132 zo dňa 2.9.2014 rozsudok súdu prvého stupňa zrušil, vec mu vrátil na ďalšie konanie a súdu prvého stupňa uložil povinnosť opätovne vyhodnotiť všetky okolnosti daného prípadu, v potrebnom rozsahu, doplniť dokazovanie, výsledky vykonaného dokazovania vyhodnotiť jednotlivo i vo vzájomných súvislostiach a vo veci opätovne rozhodnúť.

Súd vykonal a doplnil dokazovanie výsluchom matky a otca, správami Sociálnej poisťovne, pobočka Z., Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Senica, Mesta Z., Obce O. C., spoločnosti I. Y. L., Z..F..P. Z., Z. A. Š. O., Z. R. Š. Z., správou kolízneho opatrovníka, pracovnou zmluvou matky zo dňa 1.12.2014, potvrdením o zárobkoch matky za obdobie roku 2011, 2012, mzdovým listom matky za január 2015, obdobie celého roku 2014, celého roku 2013, celého roku 2012, výplatnou páskou matky za január 2015 a december 2014, potvrdením Sociálnej poisťovne pobočka Z. zo dňa 5.2.2015, potvrdeniami o zárobkoch otca za obdobie od mája 2012 do januára 2015 vrátane, pracovným posudkom otca, zmluvou o splátkovom úvere zo dňa 22.7.2013 uzavretou medzi Z. Z., V.Z. a dlžníkmi F. D. a O. G., zmluvou o splátkovom úvere zo dňa 23.7.2013 uzavretou medzi Z. Z., V.Z. a dlžníkmi F. D. a O. G., výpisom z LV č. XXXX pre obec N. O. a k.ú. N. A., dohodou o vykonaní práce a pracovnou zmluvou družky otca,

potvrdením Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny v Senici zo dňa 28.1.2015, tehotenským preukazom družky otca, úverovou zmluvou zo dňa 22.8.2013 uzavretá medzi A. N. Z., V.Z. a O. B. D., dohodou o pôžičke uzavretou medzi O. Z. a B. D. a zistil tento skutkový stav vecí:

Obidve maloleté deti pochádzajú z manželstva. O vyživovacej povinnosti otca voči maloletým deťom bolo naposledy rozhodnuté rozsudkom Okresného súdu Skalica č.k. 2C/169/2010-23 zo dňa 2.9.2010, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 30.9.2010. Týmto rozsudkom bolo manželstvo rodičov maloletých detí rozvedené a na čas po rozvode súd schválil rodičovskú dohodu, na základe ktorej boli obidve maloleté deti zverené do osobnej starostlivosti matky a otec sa zaviazal prispievať na výživu maloletého H. sumou 60,- € mesačne a na výživu maloletej N. sumou 50,- € mesačne. Otec bol v tom čase samostatne zárobkovo činná osoba a dosahoval priemerný mesačný čistý zárobok cca v sume 800,- €, matka dosahovala u svojho zamestnávateľa priemerný mesačný čistý zárobok v sume 456,60 €.

Matka bola zamestnaná na skrátený pracovný úväzok, v rozsahu 2 hodín denne, v spoločnosti I. Y. L., Z..F..P. Z. ako A. a za obdobie od 1.4.2012 do 31.11.2014, vyjmúc mesiace máj, jún a júl 2013, kedy zarobila po 551,- € mesačne, dosahovala priemerný mesačný čistý zárobok v sume 72,96 €. Dňa 1.12.2014 uzavrela pracovnú zmluvu s doterajším zamestnávateľom na 8 hodinový pracovný úväzok, pričom si dohodli odmenu za vykonanú prácu vo výške 352,- € mesačne. Od 1.12.2014 doteraz dosahuje priemerný mesačný čistý zárobok v sume 358,63 € mesačne. Poberá prídavky na obidve maloleté deti, na každé z detí v sume 23,52 € mesačne. Matka spolu s maloletými deťmi býva v dvojizbovom byte v Z., na kúpu ktorého jej A. N. Z., V.Z. poskytla hypotekárny úver vo výške 33.150,- €, pričom mesačné splátky tohto úveru vo výške 157,34 € zatiaľ platí matka z finančných prostriedkov, ktoré jej požičiava jej sestra O. Z., a to v zmysle dohody o pôžičke, podľa ktorej je vrátenie finančných prostriedkov odložené na neskoršie obdobie, kedy bude finančná situácia matky únosnejšia (napr. o peniaze získané dedičstvom, obdobie samostatnosti detí alebo nové zamestnanie na plný pracovný úväzok). Matka kúpila byt z toho dôvodu, aby mala s deťmi stále bývanie, pretože po rozvode manželstva až takmer do konca roku 2013 žila s deťmi len po podnájmoch. Zo mzdy matky sa nevykonávajú žiadne zrážky mesačných splátok jej hypotekárneho úveru, pretože vzhľadom na výšku jej nízkej mzdy, s poukazom na skrátený pracovný úväzok, nie je možné výšku mesačnej splátky realizovať. Avšak ani týmto spôsobom matka nie je schopná finančne zabezpečiť potreby maloletých detí, a preto jej finančne pomáha jej rodina. Okrem H. a maloletej N. inú vyživovaciu povinnosť nemá.

Matka poukázala na skutočnosť, že dom, v ktorom spolu s otcom maloletých predtým bývali, dostali po rodičoch. Tento dom bol v dezolátnom stave, spolu s otcom ho rekonštruovali, pričom do tejto rekonštrukcie išli aj peniaze matky. Úver mali len na auto. Po rozvode manželstva si otec maloletých všetko nechal, aj dom, aj auto a matka odišla s deťmi obrazne povedané „len s igelitkou v ruke“. Matka uviedla, že otec za nich žiadne dlhy nikdy neplatil. Zároveň uviedla, že maloletá N. zle znášala presťahovanie a aj ich rozvod a adaptáciu na nové prostredie. Stalo sa, že raz neprišla do školy, čo však matka riešila s jej učiteľkou a považovala za potrebné to oznámiť i otcovi. Odvtedy s maloletou N. neboli problémy.

Maloletý H. bol v čase podania návrhu žiakom X. ročníka Z. A. Š. S. O. a maloletá N. bola žiačkou X. ročníka Z. R. Š. S. Z.. Obidvaja do školy dochádzajú, pričom matka vynaloží každému na cestovné 40,- € mesačne. H. D. je od XX.X.XXXX plnoletý a po dosiahnutí plnoletosti sa pripojil k návrhu matky na zvýšenie vyživovacej povinnosti otca. Matka prispela na stužkovú slávnosť H. sumou 160,- € a zaplatila mu i vodičský kurz v sume 300,- €. Matka platí stravné maloletej N. vo výške 28,- € mesačne a H. vo výške 28,- € mesačne. Minulý rok musela matka zakúpiť nový počítač, pretože starý sa pokazil a H. počítač na štúdium na Z. A. Š. S. O., odbor I. potrebuje. V súčasnej dobe pracuje na práci strednej odbornej činnosti, ktorá musí byť vyhotovená v pevnej väzbe a jej vyhotovenie ho bude stáť cca 50,- €. Otec platí výživné na maloleté deti pravidelne, pretože je mu zrážané zo mzdy exekučne.

Otec je od 14.5.2012 zamestnaný v spoločnosti N. V. Z. Z..F..P. O., ako Z.Ý. F., kde za obdobie od 1.5.2012 do 31.12.2012 dosahoval priemerný mesačný čistý zárobok v sume 641,93 € mesačne, za rok 2013 v sume 757,55 € mesačne, za rok 2014 v sume 835,28 € mesačne a v mesiaci január 2015 v sume 981,55 € mesačne. Uviedol, že v súčasnosti má vysoké výdavky, pretože kúpil rodinný dom v N. O. za 66.000,- €, ktorý teraz rekonštruje. Na tento dom si zobral úvery spolu s družkou, ktorá je síce spoludlžníčkou úverov (z dôvodu príjmu otca, aby mu úvery poskytli), ale nie je spoluvlastníčkou domu. Úvery spláca po 423,92 € mesačne. Býval v podnájme v N. O. u rodiny N. a nájomné platil v

sume 60,- € mesačne. Uvedol, že vlastnil dom v O. C., ktorý však predal, aby vyplatil dlhy, ktoré mali s matkou maloletých detí počas trvania manželstva. Momentálne platí za elektrinu 13,79 € mesačne, za plyn 50,- € mesačne a za vodu 31,20 € štvrťročne. Jeho družka O. G. pracovala na základe dohody o vykonaní práce zo dňa 13.3.2014 na A. N. O. v období od 17.3.2014 do 23.5.2014 s odmenou vo výške 2,20 € za hodinu a na základe pracovnej zmluvy zo dňa 7.7.2014 pre Z. A., V..Z.. N. N. ako A. W., s nástupom do práce 9.7.2014 na dobu určitú do 4.9.2014 so základnou mzdou 360,- € mesačne. Od 5.9.2014 je nezamestnaná, vedená v evidencii uchádzačov o zamestnanie. V súčasnej dobe otec a jeho družka O. G. očakávajú narodenie spoločného dieťaťa, s predpokladaným termínom pôrodu v júni 2015. Otec nie je ochotný prispievať na výživu detí zvýšeným výživným, pretože jeho vzťahy s deťmi nie sú dobré. Dcéra ho požiadala, aby ich už nekontaktoval a nerobil ich matke zle. S matkou maloletých detí sa vôbec nebavia, požiadala ho o pomoc len keď mala problémy s dcérou, ktorá chodila poza školu. Okrem H. a maloletej N. zatiaľ inú vyživovaciu povinnosť nemá. Vo svojej výpovedi uviedol, že by sa nebránil zvýšenému výživnému a bol by ochotný dať deťom čo potrebujú, lenže matka ho znechutila tým, že to urobila takýmto spôsobom a dala ho na súd.

Otec sa s deťmi nestretol tri roky, neposiela im žiadne darčeky na Vianoce, na narodeniny, či meniny, vôbec sa nezaujíma o ich výchovu, zdravotný stav ani vzdelanie a so synom H. sa dokonca nerozprával ani na chodbe pred pojednávaním v danej veci.

Podľa § 78 ods. 1 Zákona č. 36/2005 Z.z. o rodine (ďalej len „Zákon o rodine“), dohody a súdne rozhodnutia o výživnom možno zmeniť, ak sa menia pomery. Okrem výživného pre maloleté dieťa je zmena alebo zrušenie výživného možné len na návrh.

Podľa § 78 ods. 3 Zákona o rodine, pri zmene pomerov sa vždy prihliadne na vývoj životných nákladov.

Podľa § 26 Zákona o rodine, ak sa menia pomery, súd môže aj bez návrhu zmeniť rozhodnutie o výkone rodičovských práv a povinností alebo dohodu o výkone rodičovských práv a povinností.

Podľa § 62 ods. 2 Zákona o rodine, obaja rodičia prispievajú na výživu svojich detí podľa svojich schopností, možností a majetkových pomerov. Dieťa má právo podieľať sa na životnej úrovni svojich rodičov.

Podľa § 62 ods. 4, veta prvá Zákona o rodine, pri určení rozsahu vyživovacej povinnosti súd prihliada na to, ktorý z rodičov a v akej miere sa o dieťa osobne stará.

Podľa § 62 ods. 5 Zákona o rodine, výživné má prednosť pred inými výdavkami rodičov. Pri skúmaní schopností, možností a majetkových pomerov povinného rodiča súd neberie do úvahy výdavky povinného rodiča, ktoré nie je nevyhnutné vynaložiť.

Podľa § 75 ods. 1 prvá veta Zákona o rodine, pri určení výživného prihliadne súd na odôvodnené potreby oprávneného, ako aj na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného.

Podľa § 76 ods. 1 Zákona o rodine, výživné sa platí v pravidelných opakujúcich sa sumách, ktoré sú zročné vždy na mesiac dopredu.

Podľa § 77 ods. 1 Zákona o rodine, právo na výživné sa nepremlčuje. Možno ho však priznať len odo dňa začatia súdneho konania. Výživné pre maloleté dieťa možno priznať najdlhšie po dobu troch rokov spätne odo dňa začatia konania, ak sú na to dôvody hodné osobitného zreteľa.

Súd z vykonaného dokazovania vyvodil ten právny záver, že návrh matky na zvýšenie vyživovacej povinnosti otca voči H. aj maloletej N. bol podaný dôvodne. Od určenia vyživovacej povinnosti otca voči obidvom maloletým deťom prešla doba viac ako 4,5 roka, za ktorú náklady na výchovu a výživu obidvoch detí vzrástli už len ich vekom a podstatne ich nástupom na stredné školy. H. je žiakom strednej školy od septembra XXXX a maloletá N. je žiačkou strednej školy od septembra XXXX. Od posledného rozhodovania o výživnom sa priemerný zárobok otca zvýšil až za rok 2014 oproti pôvodnému zárobku 800,- € mesačne na sumu v sume 835,28 € mesačne. Priemerný zárobok matky, ktorá pracovala na skrátenej pracovnej úvazok 2 hodiny denne, v sume 72,96 € mesačne a od 1.12.2014 pracuje na plný úvazok so zárobkom v sume 352,- € mesačne sa znížil oproti pôvodnému zárobku v sume 456,60 €.

Súd pri rozhodovaní vychádzal nielen zo súčasných príjmov rodičov, ale vzal v úvahu i tú skutočnosť, že výživné má prednosť pred inými výdavkami rodičov. Matka po troch rokoch po rozvedení manželstva s otcom detí, počas ktorej doby s deťmi bývala neustále len po podnájmoch, zabezpečila pre seba a deti stále bývanie kúpou dvojizbového bytu v Z., na kúpu ktorého si vzala úver vo výške 33.150,- €. Matka teda nekúpila veľký byt, ale primeraný svojim možnostiam, keď jej sestra prisľúbila so splácaním úveru finančne pomáhať formou pôžičky. Naopak otec, ktorý tvrdil, že nie je schopný platiť ani pôvodné výživné v celkovej sume 110,- € na obidve deti, a doteraz nemá inú vyživovaciu povinnosť, kúpil rodinný dom za 66.000,- € pre seba, pričom nepotreboval zabezpečiť bývanie pre svoje deti, čím vzal na seba neprimerané riziko, nakoľko vlastné bývanie mohol riešiť podobným spôsobom ako matka a minimálne o polovicu lacnejším, teda kúpou bytu. Výdavky otca na splácanie tak vysokého úveru súd, s poukazom na hore uvedené skutočnosti, nepovažoval teda za nevyhnutne vynaložené, a preto nemôžu mať prednosť pred vyživovacou povinnosťou otca voči jeho deťom. Obidvaja rodičia sú povinní nielen finančne sa podieľať na výžive svojich detí, ale aj na ich výchove, pričom nie je možné opomenúť ani osobnú starostlivosť matky o obidve maloleté deti, ktorú vynakladá nepretržite (napr. varenie, pranie, žehlenie, dohľadanie nad prípravou maloletých do školy, návštevy lekárov a pod.) a naopak absolútny nezáujem otca o deti po všetkých stránkach, pričom otec podľa svojich vyjadrení tento svoj postoj k deťom ani nemieni zmeniť, nakoľko jednoznačne zastáva názor, že narušené vzťahy s ním majú napraviť len jeho deti. Ďalej s poukazom na rozhodnutie Krajského súdu v Trnave 25CoP/24/2014-132 zo dňa 2.9.2014, v ktorom poukazuje na zaužívanú súdnu prax, podľa ktorej platí, že výživné, ktoré hradí rodič na všetky deti, ku ktorým má vyživovaciu povinnosť, by malo predstavovať 25-30 % jeho čistého príjmu, ako i s prihliadnutím na individuálne, hore uvedené, okolnosti tohto konkrétneho prípadu, s prihliadnutím na nezodpovedný a úplne ľahostajný prístup otca k výžive a výchove svojich detí ako i samotné priznanie otca na ostatnom pojednávaní v danej veci, že zvýšené výživné by bol schopný platiť, len ho znechutilo to, že matka ho dala na súd, súd dospel k záveru, že príjmové a hlavne majetkové pomery otca odôvodňujú, aby sa zvýšeným výživným podieľal na výžive svojich detí. Súd preto zvýšil vyživovaciu povinnosť otca voči maloletému H. zo sumy 60,- € mesačne na sumu 100,- € mesačne, s účinnosťou od 1.4.2013, teda od prvého dňa mesiaca, v ktorom matka podala svoj návrh, nakoľko maloletý začal strednú školu navštevovať už v septembri XXXX a voči maloletej N. zo sumy 50,- € mesačne na sumu 100,- € mesačne, s účinnosťou od 1.9.2013, teda od prvého dňa mesiaca, v ktorom maloletá začala navštevovať strednú školu.

Zvýšením vyživovacej povinnosti otca so spätným účinkom od 1.4.2013 vznikol otcovi nedoplatok na zročnom výživnom na maloletého H. za čas od 1.4.2013 do 31.3.2015 v sume 960,- €. Otec mal zaplatiť výživné za čas od 1.4.2013 do 31.3.2015 v celkovej sume 2.400,- € (tzn. 24 mesiacov x 100,- € = 2.400,- €), zaplatil len v sume 1.440,- € (24 mesiacov x 60,- € = 1.440,- €), nedoplatok je teda 2.400,- € - 1.440,- € = 960,- €, ktorý povolil súd otcovi splácať v 20,- € mesačných splátkach, splatných spolu s bežným výživným, do zaplatenia, počnúc dňom právoplatnosti tohto rozsudku, pričom ak splátky nebude pravidelne platiť, stane sa zročným celý nedoplatok výživného.

Zvýšením vyživovacej povinnosti otca so spätným účinkom od 1.9.2013 vznikol otcovi nedoplatok na zročnom výživnom na maloletú N. za čas od 1.9.2013 do 31.3.2015 v sume 950,- €. Otec mal zaplatiť výživné za čas od 1.9.2013 do 31.3.2015 v celkovej sume 1.900,- € (tzn. 19 mesiacov x 100,- € = 1.900,- €), zaplatil len v sume 950,- € (19 mesiacov x 50,- € = 950,- €), nedoplatok je teda 1.900,- € - 950,- € = 950,- €, ktorý povolil súd otcovi splácať v 20,- € mesačných splátkach, splatných spolu s bežným výživným, do zaplatenia, počnúc dňom právoplatnosti tohto rozsudku, pričom ak splátky nebude pravidelne platiť, stane sa zročným celý nedoplatok výživného.

Súd súčasne zmenil rozsudok Okresného súdu Skalica č.k. 2C/169/2010-23 zo dňa 2.9.2010 v časti výroku o výške vyživovacej povinnosti otca voči maloletému H. a maloletej N..

Podľa § 146 ods. 1 písm. a) Zákona č. 99/1963 Zb. Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „O.s.p.“), žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania podľa jeho výsledku, ak sa konanie mohlo začať i bez návrhu.

Súd rozhodol o trovách konania podľa § 146 ods. 1, písm. a) O.s.p. a žiadnemu z účastníkov nepriznal právo na náhradu trov konania, vzhľadom k tomu, že konanie sa mohlo začať i bez návrhu.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa doručenia jeho písomného vyhotovenia, cestou Okresného súdu Senica, Námestie oslobodenia 1, 905 30 Senica, ku Krajskému súdu v Trnave, v 4 vyhotoveniach.

Odvolanie sa podáva na súde, proti rozhodnutiu ktorého smeruje (§ 204 ods. 1, veta prvá O.s.p.). Odvolanie musí mať náležitosti požadované ustanovením § 42 ods. 3 O.s.p., tzn. musí obsahovať označenie súdu, ktorému je určené, označenie účastníkov konania, prípadne ich zástupcov, kto ho robí, ktorej veci sa týka a čo sleduje, a musí byť podpísané a datované.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 O.s.p.) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha (§ 205 ods. 1 O.s.p.).

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1, že konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, že súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, že súd prvého stupňa dospel na základe

vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, že doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a) a že rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 205 ods. 2, písm. a/- f/ O.s.p.).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie (§ 205 ods. 3 O.s.p.).

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (Zákon č. 233/1995 Z.z. Exekučný poriadok); ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia (§ 251 ods. 1 O.s.p.).